

***Искам да завърша училище, да кандидатствам в университет
Бисерка, р. 1990 г.***

Казвам се Бисерка Теменужкова Георгиева. Родена съм на 25.05.1990 година в град Лом. Майка ми се казва Теменужка, а баща ми е неизвестен. Имам трима братя – Ники – 5-ти клас, бил е в дома при мен, но сега е осиновен в Испания. Виктор – 2-ри клас, също е бил в дома и сега е осиновен във Франция и Лозан – 22 години в София, но не го познавам. Имам и две сестри – Зоя и Гроздана, женени са на село. Майка ми живее на село, работи обща работа и идва от време на време да ме вижда, а и аз си ходя от време на време през ваканциите на село да я виждам, но иначе не искам да остана да живея при нея, защото никога не ми е била приятна и не се разбираме, защото ме е изоставила. Тук в дома съм от 5-6 годишна. Ученичка съм в 9-ти клас (I курс) в СПТУ. Любимият предмет ми е физическо, а математиката не я обичам. Хобито ми е да слушам музика и да се разхождам навън с приятели. Имам си приятел, учи в друго училище и е от Габровница. Запознах се с него в неговия пансион. И той е циганин.

Тук в дома има 8 възпитателки, и мъже, и жени. Отнасят се с нас добре, пускат ни свободно да излизаме. Тук сме до 18,5 години, а след това не знам дали ще ни осигурят тук да живеем. Повечето от децата не ги търсят, има и с по двама родители, но на повечето един от родителите е пенсионер по болест. Получаваме всеки месец по три лева на малките и по 6 на големите. Спалните ни са на групи, а при някои са объркани. Яденето е сутрин, обяд, следобедна закуска и вечеря. Всяка неделя има месо, а през седмицата рядко.

Предполагам, че нашия дом има много спонсори, защото когато бяхме на лагер, те правеха ремонт. Всяка година децата, които не ги вземат родителите им и остават в дома, ни водят на лагер, юни месец. Тази година ще ни водят на Кранево, а миналата година бяхме на Св. Св. Константин и Елена, за 10 дни.

През свободното си време излизам със съученички, а в свободните часове слизаме за прием кафе. Пия алкохол само ако има повод. За всеки празник тук

има тържества. Всички деца са в различни училища във II ОУ, в III ОУ, а побавните са в помощно училище. Повечето сме в СПТУ и в ХВП. Най-много ми харесва руския и английския език. Имам право на стипендия, но тази година не получавам по успех. Някои получават и по право, при починал родител. Никога не съм имала най-добра приятелка, само съм се заблуждавала, защото такава не съществува. Сега най-добрия ми приятел е моя приятел от Габровница. Ходя му на гости в Габровница, но не много често, защото неговите приятели са на моменти, сигурно не ме харесват. Искам да завърша училище, да кандидатствам в университет, а ако не ме приемат искам да отида с него в чужбина и да си имаме едно момиченце.